

Familjeträff i Snöån invid Ludvika 2012

nedtecknad av

Lars Isheden

Familjeträff i Snöån invid Ludvika 2012.

Under en längre tid hade Yvonne och jag diskuterat och planerat för en stor familjeträff. Vi funderade länge över vilken plats, som kunde vara lämplig. Yvonne satt många timmar vid vår dator och sökte på internet efter ett hus som skulle tillfredställa våra önskemål. Efter lång tvekan valde vi ett hus i Snöån söder om Ludvika. Vi tyckte det skulle möta alla våra önskemål. Den resväg vi planerat visas här på kartan.

Planerad resväg till Snöån och utflykter

Fredag 2012-07-27

Vi förberedde oss för den planerade tiden i Dalarna. Vi hade hyrt ett hus i Snöån, 11 km söder om Ludvika. Sebastian och Jossan var de första som meddelade att de skulle komma. Redan i juni fick vi beskedet. Därför blev det en oväntad överraskning, då dom sa att dom inte ville komma med. Dom skulle jobba, påstod Sebastian. Det lät minst sagt som en svag ursäkt. Men dom hade väl sina skäl.

Kvällen innan resan till Snöån, då vi väl borde ha klarat ut alla förberedelse inför resan, blev helt förryckt av att det var kvällen, när Londonolympiaden invigdes. Vi blev sittande framför vår tv-apparat. Föreställningen var imponerande. Den beskrev hela Englands historia och industrialismens genombrott. Speciellt pampigt var drottning Elisabets helikopterfärd tillsammans med James Bond. Kvällen blev sen och vi tyckte vi kunde lämna packningen av bilen till nästa dag. Vi somnade som släckta ljus.

Resan till Ludvika

Lördag 2012-07-28

Jag vaknade tidigt och Yvonne strax därefter. Vår morgontidning hade inte kommit, men vi hade ju avbeställt den, så det var bra. Men vi fick äta vår frukost utan att läsa tidningen.

Alla prylar som skulle med fyllde hallen

Vi packade en massa saker och staplade alltsammans i hallen. ”Det här kommer aldrig att få plats i bilen”, tänkte jag. Men det gick. När vi pratat med Håkan om blomvattningen startade vi vår färd mot Uppsala.

Tänk att allt fick plats i bilen!

Det visste jag väl hela tiden!

När vi kommit en bra bit på väg, hojtade Yvonne till. Vi hade glömt att ta med den frysta laxen. Jag tyckte vi kommit för långt. Vi kunde inte vända tillbaka för att hämta vår lax. Annars skulle vi bli väldigt sena till Snöån.

Vi fortsatte vår färd och stannade sedan i Sala för att rätta till vårt misstag. Vi Coop såg det ut, som om vi hade tur. Dom hade en stor reklamskylt om billig lax. Men inne i affären var laxen slut. Så vi fortsatte till Ica. Där var laxen inte slut, men då var ju också priset det dubbla.

Vi klockade in tiden på sträckan Avesta-Snöån. Resultatet blev drygt en timme. Det var bra att veta när vi skulle åka till Kolarbo med Gunilla. Vid Fagersta åkte vi genom ett regnoväder, ett riktigt skyfall. Det lugnade sig dock och vi kom som planerat till Snöån.

Det hade slutat regna, när vi stannade framför bondgården.

Vår värdinna hade sett oss och kom ut till vår bil. Hon hade en liten katt med sig.

Vår värdinna var stolt över sin katt

Vi fick nycklarna till huset vi hyrt. Hon hade sett att vi kom från Upplands Väsby och tyckte det var roligt, eftersom dom själva kom från Märsta. Det var några år sedan.

Dom fått chansen att överta gården. Gården hade ett antal kor, men inga höns. Det var alltför besvärligt att ha höns med alla besvärliga bestämmelser, som måste följas.

Vi begav oss till huset vi hyrt och parkerade framför ingången. Huset verkade väldigt stort och rymligt.

Huset vi hyrde i Snöån

Vi gick runt och tittade. På nedre planet fanns hall kök och matrum, toa och badrum, tre sovrum och ett allrum med utgång till uteplats med grill och sittplatser. På övre planet fanns också tre sovrum, en stor hall med tv, samt badrum.

Sedan packade vi ur bilen och såg till att alla grejer hamnade på rätt plats i skåp, kyl och frys. Det blev ett omfattande arbete.

Vi började fundera över när våra norska gäster skulle komma. Men det dröjde inte länge innan Camilla ringde. Hon berättade att Harald och Sunniva skulle komma till Ludvika klockan 4 och hämta Camilla och Erik. Sedan skulle de fortsätta till Snöån.

Det gick som planerat. Redan vid ½5-tiden anlände hela gänget, Camilla, Harald, Sunniva och Erik i deras minibus. Även deras lilla hund Paik var med. När jag gick ut för att titta efter dom, då svängde den lilla bussen redan in på gårdsplanen.

Harald hade mycket som skulle lastas ur bilen

Det var verkligen roligt att ta emot dom. Vi får ju inte så ofta Norge-besök.

Det var dags för middagen. Yvonne plockade fram köttfärssås och spaghetti, som hon förberett. Jag plockade fram min linsoppa. Det blev en trevlig måltid. Med vinet och efterrätten, som bestod av rabarberpaj och vaniljsås, blev alla på gott humör och feststämningen steg. Samtalet kom i en grekisk riktning. Eftersom alla hade varit på semester i Grekland fanns det mycket att diskutera.

Efter måltiden tog vi alla tillsammans en promenad när till den näraliggande sjön, som hette Saxen. Vi hittade kanoterna och ekan, som tillhörde huset vi hyrt. Harald och Sunniva städade ren bryggan från kanadagässens skit.

Camilla och Yvonne var besvärade av knott och mygg, så återtåget anträdde ganska snart. Peik gjorde en god insats. Hans sysselsatte sig med att skrämman iväg kanadagässen. Tyvärr kommer dom väl igen snart, tänkte jag.

Efter en stillsam pratstund framför huset var klockan redan 10. Vi tog "god natt" och var och en gick till sina rum. Våra norska gäster fick bo en trappa upp.

Erik, Harald, Sunniva och Camilla alla var glada över att ha kommit till Snöån

Söndag 2012-07-29

Yvonne och jag gick upp kl ½ 9. Allt var tyst och vi trodde att vi var morgonpiggast. Efter en liten stund dök Harald och Paik upp och tog oss ur våra illusioner. Dom hade varit ute på en lång morgonpromenad.

Vi åt frukost ute i ett härligt solsken och blev sittande där en god stund. Efter pratstunden promenerade vi tillsammans till Snöåns lilla badplats. Utom Sunniva och Erik, som gick till bryggan och lade ut ekan. Det tog tid att ro, så vi övriga satt redan bänkade och njöt av solvärmen, när dom kom roende.

Barnen och Harald ville bada och drog sig ner till vattnet. Vi andra tog det lugnare. Sunniva och Erik stegade på bryggan. Erik kom raskt i vattnet. Kanske var det en knuff från Sunniva. Hon hade dock svårare att komma i vattnet. Måhända var det kallt. Med lite självövertvinnelse blev det senare ett litet dopp även för henne. Harald och Erik visade sig som vikingar och tog en rejäl simtur.

Alla gillar väl att åka i en eka?

Det fanns ett trevligt bord med fasta sittplatser. Turligt nog blev bordet ledigt just när vi började bli kaffesugna. Där dukade vi upp vårt kaffe och Yvannes goda bullar. Solen lyste och en svag vind gjorde solandet mycket njutbart.

Efter några timmar blev det dags att återvända till vårt hus. Återfärderna skedde på samma sätt som ankomsten. Barnen tog båten och vi övriga traskade längs landsvägen.

Klockan hade passerat 2, när vi åt vår sena lunch. Min linssoppa och Yvannes köttfärssås tog helt slut. Camilla blev nyfiken på min soppa och smakade lite. Efter en hel del diskussion och prat, beslutade vi oss för en skogs promenad. Yvonne och barnen ville dock stanna i huset

Camilla, Harald och jag stack iväg. Harald hade rekognoserat under sin morgonpromenad och ledde oss upp längs en trevlig skogsväg. Det kändes skönt att ströva omkring i skogen. Det var ju så länge sedan jag gjort någon svamputflykt. Vi letade omsorgsfullt och hittade några små kantareller. Vi gick upp och ner bland tuvorna och trängde oss fram genom snåren. Jag blev varm och svettig men kände att jag mådde bra i hela kroppen,

Vi fortsatte länge vårt omkringvandrande i skogen. Det var underbart, men några fler upptäckter av kantareller gjordes inte.

Så småningom började vi undra vart Camilla tagit vägen, Vi började söka efter henne och Harald ropade. Det dröjde, men till slut svarade Camilla. Medan vi sökte efter henne hittade vi kantareller, riktigt många faktiskt. Utan sökandet efter Camilla hade vi nog inte hittat så mycket svamp.

Till slut gick vi tillbaka till huset. Yvonne tyckte att vi varit borta länge. Hon hade redan börjat med middagsmaten. Vi blev raskt indragna i förberedelserna. Jag gjorde rent potatisen och Harald skar upp laxen.

Det blev en smaklig måltid, lax, potatis och sallad. Och vin förstås. Alla var hungriga och det märktes på aptiten. Maten tog raskt slut. Som efterrätt tog Yvonne fram sin rabarberpaj. Även den drabbades av kraftig åtgång. Stämningen blev hög och vi pratade mycket om gamla minnen.

När vi bröt upp trötta och nöjda och tyckte det var tid att lägga oss, då tog Erik, Sunniva och Harald hand om disken.

Måndag. 2012-07-30

Vi vaknade sent och var lite trötta. Harald är väl redan på sin morgonpromenad med Paik, tänkte vi. Men Harald dök upp lika trött som vi och utan att ha varit på någon morgonpromenad.

Även denna morgon åt vi frukosten framför stugan i det härliga solskenet. Alla var lite tröga och svårstartade, så vi kom inte iväg mot Ludvika förrän vid 12-tiden. Turistbyrån blev första anhalt. Vi hörde oss för om matställen och fick en Ludvikakarta. Camilla lockades att köpa koppar. Innan var och en sökte upp sina saker i Ludvika, beslutade vi att återsamlas vid restaurang Piren.

Vi parkerade mitt i staden och tittade runt i köpcentrumet. Yvonne och jag blev inte imponerade och lockades inte till några inköp. I stället tog vi en promenad. Ludvika hade en del fina parker. Eftersom mobiltäckningen var dålig i Snöån, passade Yvonne på att ringa upp sin syster Ulla medan vi var inne i Ludvika. Efter ytterligare en liten stund i parken, sökte vi oss ner till sen överenskomna mötesplatsen vid restaurang Piren.

Med 5 minuters marginal hann vi ta del av restaurangens lunchbuffé. Camilla och Harald bjöd oss. Harald, Erik och jag fick en utmärkt räksallad. Övriga tog en något mera massiv rätt, som verkade kräva lite mer av lunchgästen. Vi blev i alla fall alla mätta och nöjda. Efter lunchen åkte våra norska gäster tillbaka till Snöån. Yvonne och jag gick och hämtade bilen och åkte till Lidl. Där köpte vi en hel del matvaror, men någon fisk hade de inte. Vi sökte också efter fisk på både Hemköp och Coop men förgäves.

När vi kom tillbaka till Snöån hörde vi att Harald och Erik hade varit ute på en joggingtur. Vi plockade fram kantarellerna från gårdagens utflykt. Rensningen blev ett gemensamt projekt och avklarades raskt.

Middagen blev alldeles utmärkt. Vi fick kantarellsmörgåsar, sallad och korv med bröd. Det blev en snutt vin till maten, men alla var försiktiga med hänsyn till morgondagens avresa mot Trondheim för våra gäster.

Kvällen avslutades med kortspel. Yvonne och jag fick lära oss att spela Amerikanaren. Det var länge sedan vi hade spelat kort så vi tyckte det kändes trevligt och spännande. Efter kortspelet var det dags för Camilla och hela hennes familj att packa sina grejor.

Jag trodde att alla gått upp till sitt. Men då dök Sunniva upp i dörren. Hon hade varit ute med sin pannlampa och luftat Peik. Hon hade också suttit och befriat honom från 26 fästingar.

Tisdag 2012-07-31

När Yvonne och jag hörde att städningen kom igång en trappa upp, gick vi raskt upp ur våra sängar och iordningställde frukosten. Morgonen var inte lika solig längre, så vi åt frukost inne i köket.

Städningen slutfördes och alla grejer packades in i minibussen. Vi vinkade av våra gäster. Strax efter avfärden började de första regndropparna falla.

Gunilla ringde och berättade att hon startat resan mot Snöån. Vi for iväg till Ludvika. Efter lite sökande hittade vi en brevlåda för våra vykort. Hemköp hade fiskleverans på tisdagar, så vi passade på att köpa torsk. Vädret blev allt sämre. Regnet störtade ner, när vi åkte tillbaka till Snöån.

Efter av vilopaus tog vi kaffe i köket. Sen blev det min roll att gå bort med de komposterbara soporna. Framför ladugården stötte jag ihop med vår värd. Han berättade att huset vi hyrt tidigare varit kontor. Ett biogasföretag hade funnits där. Sedan berättade han hur det var att vara bonde i Snöån. Tidigare ägare till gården hade gjort konkurs och då hade han fått chansen. Han berättade också att han i unga år bott i Upplands Väsby.

Yvonne stod och väntade på mig och undrade vad som fördröjt mig. Jag berättade och sedan kom vi igång med vår skogspromenad. Vi gick upp i skogen längs en fin skogsväg. Alldeles intill vägkanten hittade vi en koloni med kantareller. Vi fortsatte vägen fram och trodde den skulle leda oss tillbaka till Snöån igen. Vi traskade på en god stund och blev ganska snopna när den lilla vägen slutade i en vändplan.

Det var inte mycket att välja på. Vi blev tvungna att återvända samma väg som vi kommit. Vägen blev längre än vi planerat och tog mera tid. Solen sken och luften var frisk, men vi blev riktigt trötta av den långa marschen i svampskogen.

Gunilla ringde från Fagersta. Hon skulle tanka innan hon fortsatte. Jag berättade om hur man skulle köra mellan Smedjebacken och Snöån. Yvonne tyckte vi skulle börja förbereda middagen.

Lite senare ringde telefonen igen. Det var Gunilla. Och hon visste inte var hon befann sig. Efter lite diskussion, förstod jag, att hon var på väg, men ännu inte nått fram till Snöån. Sedan dröjde det inte så lång stund innan hon nådde fram till vårt hus.

Yvonne hade ordnat en alldeles förträfflig torskmiddag. Vi lät oss väl smaka och satt och pratade ganska länge. Därefter blev det dags för Yvonne att knalla upp till tvn och se på Allsången på Skansen med hennes kära Måns.

Gunilla och jag plockade undan och diskade. Sedan tog vi en promenad till Snöåns badplats. Vi passerade en hage med hästar. Gunilla fick nöjet att klappa dem. På vägen tillbaka lyste en imponerande fullmåne på oss.

Det blev sent. Alla var trötta, så vi gick tidigt till sängs.

Onsdag 2012-08-01

Vi var nog lite trötta. Jag vaknade efter ovanligt livliga drömmar. Jag så ut genom fönstret. Kossorna fanns på fältet. Gunillas förmodan om stackars inne-kor var alltså inte överensstämmande med fakta.

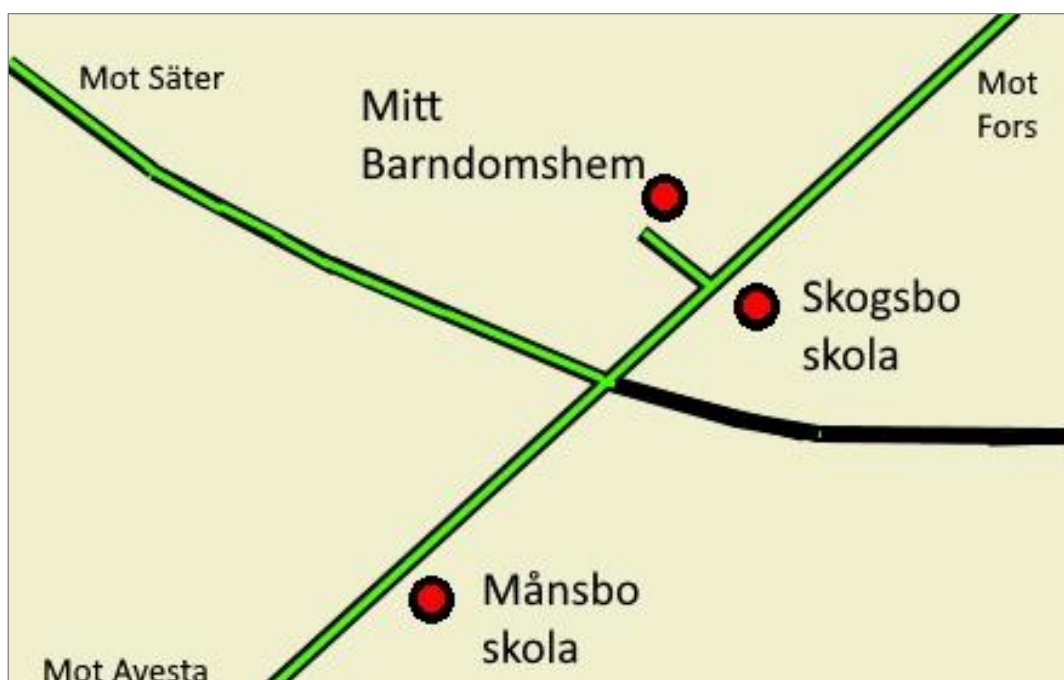
Vår färd till Fors, Kolarbo och Rävsko.

Vi åt frukost. Klocka blev ½11 innan vi kom iväg. När vi passerade Fagersta, såg Gunilla en trädgård med loppis och tyckte att vi måste stanna där. Loppisen var omfattande. Till och med Yvonne blev biten och köpte en grå duk.

I Norberg stannade vi och besökte Elsa Anderssons berömda kafé och köpte 5 winerbröd. Tråkigt nog brann denna välkända byggnad ned några år senare.

Yvonne tyckte om Elsa Anderssons konditori.

Småskolan i Månsbo, folkskolan och mitt barndomshem i Skogsbo.

Vi åkte norrut genom Avesta och passerade den gamla bron över älven, Jag tänkte på alla de gånger jag fick ta ansvar för mina bröder Pelle och Björn när vi skulle gå på bio i Avesta. Min

far sa varje gång: ”Nu Lasse tar du ansvar för dina bröder. Här får du pengar till biobljeterna och lite godis. Och du är ansvarig för att ni alla tre kommer hem i god ordning.”

Strax norr om älven visade jag den gamla byggnaden, där jag gått i småskolan. Vår skolfröken höll ordning och reda. Allt var idylliskt och jag trivdes där.

Det stora röda där jag växt upp som liten pojke fanns inte kvar, men de vackra lindarna som min farfar planterat fanns kvar efter gatan.

Den gamla folkskolebyggnaden fanns kvar precis som jag mindes den. Där hade jag gått två år och haft en lärare som var fireligiös. Han favoritiserade barnen till hans församling. Jag kände en stor lättnad, när vår familj flyttade från Skogsbo till Rävsbo.

Vi passerade Skogsbo och fortsatte till Fors och sedan Kolarbo.

Där ville jag visa vårt gamla torp som mina föräldrar köpt. Vi tänkte bjuda Pelles dotter Madeleine och hennes familj på wienerbröd, om de var där. Men framme på plats såg vi genast att det inte fanns några parkerade bilar.

Allt var tyst och stugan var låst. Nyckel fanns dock på gamla stället och Gunilla lyckades beveka det gamla låset. Så vi kunde ta en liten titt inne i huset. Vi såg att det var mycket arbete nedlagt på upprustning. Jag tog ut och fotograferade ännu en gång farfars tavla med filosoferna.

Vår stuga i Kolarbo

Sedan var det dags för en tur till Räfsbo. Jag berättade om vår skolskjuts till skolan i Fors. På vägen upp mot huset mindes jag de arga kalkonerna, som vi som barn hade måst passera, då vi cyklade till Lillsjön för att meta. Vi parkerade ett stycke från vårt gamla hem. Det såg inte ut att var någon där, så vi gick försiktigt in på gården.

Yvonne nämnde grisen, som vi haft och som mamma hade berättat om. Allt såg välskött ut. Yvonne häpnade över hur fint allt var. Solen värmdde och allt verkade idylliskt. Vi gick runt och fotograferade och beundrade trädgården, huset och härbrät. Jag tänkte på att vi tränat höjdhopp där på gräsmattan.

Vi passerade både Sjövik och Krylbo samt fick ett skyfall över oss innan vi var tillbaka i Norberg och Elsa Anderssons kafé. Vi försåg oss med kaffe och goda smörgåsar. Yvonne ville gå i några klädaffärer. Gunilla ville in på loppis och jag följde motvilligt med. Lite senare återsamlades vi och gjorde en vandring bland gamla röda trähus, klematisar och trädgårdar. Speciellt vackert var det kring den lilla ån.

Färden ledde oss sedan hem till stugan i Snöån. Där blev det dags för dagens prestation: rensningen av våra kantareller. Middagen blev ganska sen. Gunilla grillade kött, medan jag fick nöja mig med gårdagens goda torsk.

Jag ringde upp Björn. Han mådde inte riktigt bra. Han hade varit dålig i magen efter Serbienresan. huvudtipset var dock att de skulle komma som planerat på fredagkväll.

Vi avslutade dagen med att slött sitta och titta på kvällens tv-deckare, tyst vittne. Sen var det natti-natti.

Torsdag 2012-08-02

Jag vaknade vid 8-tiden, duschade och började förbereda frukosten. Gunilla kom ner klockan 9. Lite senare kom Yvonne till köket fortfarande klädd i nattdräkt och undrade vad som pågick.

Vi intog en stadig frukost med youghurt, äppeljos och kaffe.

Dagens rundturer startade med att vi åkte till Ludvika och Gammelgården. Det första av de gamla husen vi tittade in i var den trevligaste upplevelsen. Där var gamla stilfulla järnkaminer uppställda. Mannen, som arbetade där, var en riktig entusiast. Han berättade gärna och ingående om hur man restaurerar gamla kaminer. Vi blev riktigt imponerade. Vilka fina små konstverk kaminerna blev, när de passerat hans händer.

Gunilla gillade de stora kaminerna

Det fanns många gamla trähus att titta på. I ett av dem var det försäljning av hantverksprylar. Yvonne köpte en termometer till vårt kök.

Sista stället på området var en loppis intill Samhall. Gunilla bekantade sig med tanterna i kassan, som visade sig vara engagerade i den lokala kattklubben. Den fick ett generöst bidrag till sin verksamhet.

Efter många om och men kom vi i alla fall iväg mot Grängesberg. Disponentparken var vårt mål.

Vi parkerade och gick uppför backen till parken. Den var stor med en mångfald av blommor. En gammal illa underhållen byggnad var omgiven av en trädgård med färggranna blommor. Vi promenerade också genom den stora parken med alla pampiga gamla träd. Överallt bland buskarna fanns plåtkatter uppsatta.

Uppe på det lilla kafeét bjöd Gunilla på pannkakor, grädde, sylt och kaffe. Vi åt med god aptit och satt rättså länge och njöt av solskenet.

Återfärden gjordes trots mina protester genom en trist grön snårskog. Närmare Ludvika hittade vi en stor Coop-affär. Där gjorde vi några inköp och tog vi en genväg till Snöån genom en vacker trakt.

Yvonne gillade att stå bland rosorna

Yvonne fixade middag med kantarellsmörgåsar och öl. Vid 7-tiden hade vi satt i oss hela den delikata måltiden. Gunilla och jag funderade på en skogspromenad, men Yvonne föredrog att stanna hemma i huset.

Vi gick kors och tvärs genom skogen, men det verkade länge hopplöst att hitta några kantareller. Längre fram i skogen fanns en lite öppnare skogsbacke, som jag tyckte verkade hoppingsivande. Gunilla följde mitt råd och blev först med att hitta kantareller. Ja, jag hittade också några, men Gunilla hade fortsatt bättre lycka med svampletandet.

Vårt klivande upp och ner bland backar och tuvor gjorde oss präktigt varma. min medhavda jacka blev bara en extrasak för mig som måste bäras. På hemvägen konstaterade vi att det varit smått om mygg i skogen.

Gunilla och jag rensade svampen och kokade sedan kaffe. Yvonne kom ner, när tv-programmet med Ernst var slut. Hon hade visst somnat under föreställningen, sa hon. Programmet var kanske inte så intressant?

Gabriel ringde och berättade at deras buss skulle komma till Ludvika ca kl 8 i morgon.

Vi var trötta, så dagen tog slut redan klocka ½ 11.

Fredag 2012-08-03

Morgonen var dimmig och nästan mörk. Ännu en gång kom Gunilla och jag upp före Yvonne, men med liten marginal.

Efter frukosten rusade vi runt och städade. Dammsugaren blev full, möjligen med hjälp av tidigare gäster i stugan.

Yvonne var orolig, så vi ringde flera gånger till Björn. Till slut kom Gunilla i kontakt med honom. Han hade tillfrisknat så allt var OK. Dem kommer och har kräftor med sig

Vi städade och stökade. Aktiviteterna övergick så småningom i prat. Yvonne kände sig alltmer strädd och tyckte att Gunilla borde åka hem, så vi kunde fortsätta våra förberedelser. Jag blev lite rädd att Gunilla skulle känna sig utslängd. I hastigheten glömde hon att ta med sig sina påsar med plockade svampar.

Yvonne sammanställde en matlista och sedan drog vi iväg till Ludvika. Vi parkerade på torget. Där var det nära till Hemköp och vi kunde genomföra vår proviantering. Vi fyllde vår kundvagn med lax, kolja och mycket annat. Det var trångt och många kunder i affären. Och så var det ett par storväxta tyska turister med jättestora ryggsäckar, som verkade stå i vägen varje gång vi försökte finna våra varor.

Till slut var vi klara och kom ut till bilen. Vi skulle just starta vår färd tillbaka till stugan, när Yvonne utropade: "Systemet!" Vi klev ur bilen och såg oss om. Systemet låg nära, bara tvärs över gatan.

Det blev ett kort besök, som bara resulterade i en dunk vin och en liten flaska Skåne. Efter en snabb tur tillbaka till stugan tog vi en välbehövlig paus med eftermiddags-kaffe.

Sedan blev det dags att ta hand om alla svampar. Först rensade och stekte vi Gunillas taggsvampar. Dom hamnade i frysen. Därefter blev det samma procedur med våra kantareller. Men dom blev fyllning i en västerbottenostpaj.

Tvättmaskinen och torken blev vår nästa utmaning. Med förenade krafter lyckades vi lista ut hur de fungerade.

Lite senare var det dags att ringa Gabriel. Han berättade att bussen skulle komma till Ludvika klocka 8. Det kändes skönt, när Björn ringde från Västerås. Dom trodde, att dom skulle komma till Snöån klockan 9.

Jag åkte för att hämta Gabriel och Sofia. Bussen hade tydligen varit tidig. När jag kom till busstationen satt dom redan på en bänk framför stationsbyggnaden och väntade på mig. Dom såg lite trötta ut efter sin bussresa.

På vägen tillbaka till huset berättade Sofia om sitt arbete på folktandvården i Tensta. Dom hade haft en 5-årig pojke som patient. Han hade en tand, som behövde dras ut. När han såg bedövningssprutan, började han gallskrika. Pojkens mamma och Sofia hjälptes åt att hålla fast pojken, medan tandläkaren försökte få tillfälle att dra ut tanden. Det gick, men det blev mycket blod, som sprutade åt alla håll. Efteråt lugnade sig pojken. Han pysslades om och saft och bokmärken.

Yvonne hade middagen klar, när vi kom till huset. Alla åt med god aptit. Vi satt kvar kring bordet och pratade. Lite senare såg vi Björn och Dankas bil komma inkörande på gården

Alla var trötta, men vi satt ändå en lång stund och pratade, medan vi försåg oss med kex, ost och dricka.

Lördag 2012-08-04

Yvonne och jag förberedde frukosten. Lilla Sofia dök upp, pigg och hjälpsam, så maten kom snabbt på bordet.

Under måltiden diskuterade vi vad vi skulle välja som dagen utflyktsmål. Efter en intensiv diskussion vald vi att besöka Avesta och Säter.

Platserna vi besökte i Avesta

Sofia tänkte fotografera

I Fagersta blev det nödvändigt att stanna för att fylla bensintanken. Framme i Avesta gjorde vi en liten rundtur till Karlbergsgatan invid vattentornet, där jag bott, och folkskolan, där jag gick i under klass 6. Vi parkerade vi mitt emot gamla stadshuset.

Gamla bruksbyn i Avesta

Vår promenad gick genom den lilla stadsparken fram till vincenten, som var tillverkad i rostfritt stål och som var en symbol för Avesta järnverk. Den hade ursprungligen varit uppställd vid infarten till järnverket, men när Outokompo blev ägare till hela verksamheten, ville dom ha en annan symbol.

Jularbomuséet var nästa besök. Vi tittade på trädgården och kaféet. Det fanns en fikamöjlighet, men Gabriel med flera tyckte utbudet var för torftigt. Så vi fortsatte vår vandring genom gamla byn och beundrade alla de röda 1600-tals byggnaderna.

Vi gick förbi Avesta kyrka och tog en titt på hyttan, där min farmors bror Oskar hade arbetat. Sen började flera i gänget krokna.

Gamla hyttan i Avesta

Min tid som guide var över och vi återvände till stadens centrum.

Det var dags för lunch. Förslaget att äta lunch i Avesta möttes av större entusiasm, än den rundvandring, som jag lockat ut våra gäster på. Lilla Avesta hade förstås inte så många matställen att välja på. Platsen där Törnqvists bokhandel förr varit, hade blivit pub. Danka tyckte vi skulle gå in där och se om dom serverade lunch där.

Det blev riktigt lyckat. Vi slog oss ner och fick meny. Alla hittade sina rätter, för min del blev det grekisk sallad. Det dröjde innan maten serverades och vi satt och småskämtade om att dom kanske var ut och köpte ingredienserna. Men maten kom. Den var smakfullt upplagd och överraskande god. Björn och Danka bjöd generöst på måltiden.

Innan vi lämnade Avesta besökte vi Coop och köpte toapapper och potatis. Ungdomarna satt i solen och väntade, omgivna av ett gäng smågrabbar, som for runt på sina cyklar.

De fyra milen till Säter avverkades raskt. Vi parkerade bilen på ett litet torg. Sofia mådde inte bra och ville stanna i bilen.

Det blev en lång promenad blev trähusen. Hela stan var folktom och verkade övergiven. Och något fikaställe såg vi inte till. När en äldre man kom ut från ett av husen, passade Yvonne på att fråga honom, om det fanns någonstans, där vi kunde få kaffe. Manne förklarade att stans enda kafé stängde klockan två. Och det var för sent att gå dit, så nu fanns bara en möjlighet kvar. Det var att åka ner till Säterdalen

När Yvonne frågade var Säterdalen låg, såg mannen på oss som om vi var helt bakom flötet. Sen beskrev han vägen dit. Det var enkelt att köra dit med bil. Men backen ned till parkeringsplatsen var brant.

Inne på området möttes vi av en staty av Branting. Jag fick en känsla av att den gamla folkethusrörelsen varit med och skapat platsen. En bäck rann tvärs genom området. På en gräsmatta var gamla bilar uppställda och försäljning av bildelar och tillbehör pågick.

Yvonne bjöd på fika. Det blev väldigt lyckat. Vi serverads gott kaffe och härligt bröd med glass.

Alla kastade sig över bullar kakor och drycker

Återfärden gick genom ett skogrikt landskap via Smedjebacken tillbaka till Snöån.

Danka tog kommandot och meddelade att nu var köket stängt för alla andra medan hon själv, Björn och Sofia förberedde kvällens fest. Vi övriga drog oss tillbaka till tv-tittande och annat småpyssel.

Danka och Björn förberedde den stora festen

När vi lite senare blev inbjudna till köket, var det helt förvandlat. Färgglada lyktor var upphängda. Bordet var dukat och vackert dekorerat. Mängder av kräftor var framställda. Förberedelserna var verkligen förträffliga.

Festen blev storslagen! Hurra för kräftor!

Eftersom Sofia inte mådde bra och Björn fortfarande kände av sin magsjuka blev festen inte lika uppsluppen som på Gotland. Men stämningen var god. Ett överdåd med kräftor och två goda pajer gjorde kvällen mycket nöjsam.

När vi var mätta och nöjda, plockade Sofia fram en delikat kaka, som hon gjort. Den måste vi förstås smaka på.

Kvällen led mot sitt slut, vi bröt upp lite lätt övermätta och nöjda. Det hade varit en lyckad fest.

Söndag 2012-08-05

Nu var det flera, som skulle åka hem. Därför blev det en stor aktivitet med dammsugning och övrig städning. Alla grejor packades ner i väskor och ryggsäckar. Det såg inte ut att bli så mycket kvar för Yvonne och mig att röja upp innan vi åkte mot Väsby.

Yvonne och jag ordnade middag, medan de övriga tog en promenad ute i naturen. Ja, utom Daniel förstås. Honom hittade jag en trappa upp pysslande med sin dator.

Gabriel och Sofia hade en tidig buss till Stockholm. Återfärden skulle tydligen ta längre tid. Jag skjutsade dom till bussterminalen i Ludvika. Vägen var ju inte så lång, så det blev en snabb färd. Yvonne såg överraskad ut, när jag redan var tillbaka.

Björn, Danka och barnen lastade in alla sina saker i bilen. Men innan de kunde komma iväg, kom vi in i en längre diskussion. Sofia och Daniel tittade på oss, såg trötta ut och undrade väl, när dom äntligen skulle komma iväg.

När dom kom iväg, var det Daniel, som satt vid ratten.

Måndag 2012-08-06

Under frukosten beslutade Yvonne och jag oss för att göra en rundtur i området kring Ludvika. Vi skulle börja med att besöka Grangärde.

Vi kom iväg ganska tidigt. Solen sken och vi njöt av det vackra landskapet. Det var inte långt till Grangärde, så vi kom raskt dit. Det första vi träffade på var en hemslöjdsaffär, som lockade förstås Yvonne. Den låg mot sjön och hade en förtrollande vacker utsikt.

Jag parkerade på gräsmattan framför affären. Nattdaggen låg kvar i gräset och det fanns en antydan till dimma över sjön. En man hastade fram till oss och berättade att hans fru hade hand om butiken. Hon kunde dock inte för stunden komma ut, så vi fick nöja oss med honom. Yvonne tittade runt i butiken. Hon hittade en fin duk, men den var för kort för vårt bord. Så vårt enda inköp blev en kvast målad i dalablått.

Vi fortsatte in till samhället. En liten bit från kyrkan hittade vi en parkering. Där lämnade vi bilen och promenerade mot kyrkan. Den såg stor ut. Jag tyckte den påminde om Grytnäs kyrka, men den var som sagt mycket större.

Vi gå in. Kyrkan var rikt utsmyckad. Den rymde en stor mängd bänkar, så det var lätt att förstå att Grangärde tidigare varit en folkrik och välmående socken.

Yvonne sökte sig till bänken där hon kunde köpa ljus. Hon köpte tre, tände dom och samtalade sedan med sina föräldrar Sivert och Linnea samt sin mormor Hilda.

På vår väg ut ur kyrkan träffade vi socknens kyrkoherde. Han berättade en lång stund om trakten och kyrkorna. Utflyttningen hade förstås gjort att befolkningen i socknen minskat, men kyrkan hade ändå många aktiviteter året om.

Vårt besök i Grangärde avslutades med en lång promenad. Vi såg många gamla röda hus och välskötta trädgårdar med mängder av vackra blommor. Mitt ibland husen stod en gammal övergiven frikyrkolokal. Till och med skylten var nedskruvad, så det var omöjligt att avgöra vilket samfund, som en gång hade haft sin verksamhet där.

Vår färd fortsatte till Sunnansjö. Det visade sig vara en riktigt liten obetydlig ort. Vi hittade inget fikaställe. Men det fanns en damfrisering. Yvonne frågade en flicka där och vi fick tips om ett ställe, som låg vid sjön och som hette Morhagen.

Det blev en längre färd genom skogen innan vi var framme. Anläggningen liknade en fåbod, men innefattade både hotell och restaurang.

Efter veckan i Snåön var Yvonne glad över att allt blev så bra.

Vi parkerade och gick till restaurangen. Vår beställning blev pyttipanna för Yvonne och grekisk sallad för mig. Vi satte oss vid ett bord ute i solen. Serveringen dröjde. Vi kom i samspråk med ett äldre par som satt vid bordet intill. Mannen verkade kunnig om trakten. Jag frågade om Lövön och en familj Vigert i min farfars släkt. Han berättade att det fortfarande fanns en familj med namnet Vigert där i närheten.

Det var en hage framför hotellet, som vette mot sjön. Vi gick nedåt en bit och fann en inhägnad med några alpackor. De var vackra små djur, söta och sällskapliga, men ville inte bli klappade.

Det var vackert i Sunnansjö

Alpackor var vackra djur

Jag gick ner till bryggan, men man kunde inte se Lövön därifrån.

Vi återvände till bilen och började hemfärden. Det var en vacker trakt, men inget lockade oss att stanna. Så det blev en färd ända fram till vårt hus i Snöån innan vi till slut stannade.

Tisdag 2012-08-07

Efter frukosten städade vi färdigt i huset och röjde ut våra grejor. Det var lättare att få plats med dem i bilen nu till hemfärden.

Vi åkte över Skinnskatteberg. Yvonne berättade om körövningar, som hon deltagit i där.

Resan hem kändes kort och vi var hemma redan klockan 2 på eftermiddagen.